

[Hartvig Frisch.]

det er det eneste eksisterende Organ, hvilket jeg ogsaa formoder den russiske Regering har følt, da den har tilsluttet sig Folkeforbundet og er gaaet ind i et Arbejde for det, Hr. Litvinof kalder den totalitære Fred. Jeg tror ikke, det ærede Medlem havde behøvet at give mig Undervisning i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem vilde ex tuto belære os om Neutralitetsreglerne og give os visse Perspektiver, og jeg tør jo antyde, at der var ingen smalle Steder med Hensyn til Perspektiverne. Da jeg kender det ærede Medlem som en overordentlig ædruelig Person, vil jeg nøjes med at sige, at det nærmest for os andre kommer til at se sygeligt ud, hvad det ærede Medlem ridsede op om storpolitisk Perspektiver, men maaske hører det snarere hjemme i en Studenterforening. I det hele taget har der været forskelligt i denne Debat, som ligesom giver en Indtryk af, at man i denne internationale Affære, som vi her staar og skal lovgive om, ganske roligt kan kaste sig ind i Debatten og udtale sig om fremmede Staters og Danmarks Forhold uden Hensyn til den Stat, man tilhører.

Krag: Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, som her er rullet op angaaende den anden eller tredie Internationales Betydning for Freden her i Verden. Det er der ingen Grund til, for vi har jo set, hvilken Betydning denne internationale Sammenlutning havde paa det Tidspunkt, da den paa afgørende Vis skulde have dokumenteret sin Betydning som Fredsfaktor i Verden. Det kan være meget godt at have saadanne Institutioner til aarlige Kongresser og lange Diskussioner, men i Handlingens Øjeblik har de stedse svigtet.

Nu gav det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch mig jo Anvisning paa, hvad jeg skulde holde mig for god til. Ja, hvis jeg over for det ærede Medlem kunde kvittere med at give ham Anvisning paa, hvad han skulde holde sig for klog til, saa vilde denne Anvisning gaa ud paa, at han skulde holde sig borte fra den Tone og den Form, som han giver sit Indlæg i denne Debat, men jeg ved jo, at det er haabløst, og derfor maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tager Stilling til de Spørgsmaal, der foreligger, og udtaler mig om dem, saaledes som jeg finder det rettest, ganske uden Hensyn til hvad det ærede Medlem derom maatte mene, hvad jeg ogsaa gaar ud fra, det ærede Medlem særdeles vel forstaar og anerkender min fulde Ret til.

Det ærede Medlem har igen været inde paa dette Lovforslags Fremsettelse og foregaaende Forhandling. Det er rigtigt, at der er foregaaet Forhandling, der har fundet Samtaler Sted, men hvad Lovforslaget, som det oprindeligt blev forelagt her i Tinget, angaar, var vi fuldkommen paa det rene med, saa saare vi havde kastet et Blik paa det — og det gælder jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch —, at som Lovforslaget her var affattet, gik det ikke, der maatte Ændringer til. Og jeg maa da forbeholde mig for mit Parti og for Oppositionen i det hele taget den samme suveræne Ret til at stille Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har paa sit Partis Vegne, og ogsaa til at fastholde dem til Afstemning her i Tinget.

Naar det ærede Medlem saa i denne Forbindelse taler om de forfærdelige Følger, vor Stilling vil faa uden for Landets Grænser, saa maa jeg sige, at det er den Slags Forskrækkelsesmaleri, man altid kan anvende, naar man tør gøre sig Forhaabninger om, at det skal virke paa anderledes tænkende. Det gør det nu slet ikke paa mig og ikke paa mit Parti, for vi føler os fuldkommen overbeviste om, at det, der her bydes Regeringen gennem det Ændringsforslag, vi har stillet, er fuldt tilstrækkeligt til Opfyldelsen af de Forpligtelser, vi i den givne Situation har, og det er ledsaget af saadanne Bemærkninger, som fuldt ud er fyldestgørende til Oplysning baade af den hjemlige Offentlighed og af den fremmede om Danmarks Villighed til ogsaa fremtidig at opfylde sine Folkeforbundsforpligtelser.

Nu siger den højtærede Udenrigsminister over for den Omtale af Neutralitetsbegrebet, som her har fundet Sted, og Paa-visningen af, hvorledes det gamle Neutralitetsbegreb gennem Folkeforbundets Stiftelse er blevet ændret, at Schweiz har jo permanent Neutralitet anerkendt af Folkeforbundet, med andre Ord, Schweiz kunde blive Medlem af Folkeforbundet, skønt det har erklæret sig som staaende paa sit gamle Neutralitetsstade, og det er jo rigtigt; men paa den anden Side vil Udenrigsministeren selvsagt ikke benægte, at selve Folkeforbundets Eksistensbasis er Bortfald af det gamle Neutralitetsbegreb og Erstatning med det nye, som har fundet sit Udtryk i Folkeforbundet. Derom kan der ikke være nogen Tvivl. Og naar nu Forholdet faktisk er dette, at der for visse Staters Vedkommende ved disse Sanktioners Gennemførelse er ydet eller vil blive ydet Lempelser, saa forekommer det mig netop at